

den Undskyldning: der er Penge nok i Kassen. Det er en tarvelig Undskyldning, men det er en Undskyldning, som viser os, at det ikke, saa længe vi ikke have vore forfatningsmæssige Forhold anderledes anerkendte og sikrede fra alle Sider, er tilraadeligt at have alt for mange Penge i Kassen. Den sidste Undskyldning, den højtærede Konseilspræsident fremsatte, er jeg slet ikke til Sinds at imødegaa, jeg skal blot nævne den, men imødegaa den kunde aldrig falde mig ind. Det er den, at Pengene ikke vare anvendte til personlige Formaal. Ja, naar man kommer saa langt ned i Retning af at finde Undskyldninger for, hvad man har gjort af politiske Skridt, saa tror jeg nok, man skraber Bunden af den Kasse, hvori Undskyldningerne ere opbevarede.

Men Venstre er saa langt fra at søge denne Kamp med Ministeriet, at jeg kan forsikre, at det var Venstres og er Venstres alvorlige Mening at arbejde hen til rolige, til sikrede forfatningsmæssige Forhold, og efter Valget forrige Aar tror jeg ganske bestemt, at Venstre til Trods for, at vi havde vundet en stor Valgsejr, dog ikke var overmodigt af denne Valgsejr, men tværtimod ønskede oven paa Sejren at forhandle om de Lovforslag, som foreligge, roligt og lidenskabsløst med Regeringen for at faa noget ud deraf, og aldrig havde jeg personlig tænkt mig, at dette Ministerium vilde foretage sig et saadant Skridt som det, her er blevet foretaget. Jeg ved vel, at den højtærede Konseilspræsident ikke her vilde afgive en Erklæring om Brugen af de provisoriske Finanslove, men jeg havde den stærkeste Tro til, at vi desuagtet ikke vilde blive mødte med et saadant Skridt fra denne Regerings Side, og jeg havde god Grund til personlig at have denne Tro. Naar denne Tro er bristet, saa kan jeg fristes til at anvende det samme Ordsprog, som den højtærede Konseilspræsident anvendte — ganske vist her paa et andet Omraade — nemlig: Brændt Barn skyr Ilden; thi det er jo sikkert nok, at naar man først har faaet en saadan Tro tilintetgjort, har man Vanskelighed ved at faa den Tro paa ny igen.

N. I. Jensen: Den Forhandling, der i de sidste Dage er ført mellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), have vi fulgt med levende Interesse. Jeg tror, at vi alle sammen have faaet den Opfattelse, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te

Valgkreds i denne Forhandling har trukket det korteste Straa, selv hans Meningsfæller ville maaske kunne være med til at gøre den Indrømmelse. Og hvorfor er det ærede Medlem kommet til at staa saadan i den Forhandling? Det er om ikke af andre Grunde saa ganske simpelt af den Grund, at der er en Modsigelse til Stede mellem det Standpunkt, hvorpaa det ærede Medlem har stillet sig til den af Regeringen foretagne Handling, og saa de Udtalelser, som han er kommen frem med desangaaende, og den Opfattelse, som man kan skønne, han i det hele taget har af denne Begivenhed.

Det ærede Medlem har i Forening med os stillet sig saadan og udtalt sig saadan, at denne Handling af Regeringen burde medføre Regeringens Afgang. Nu kan man dog sige sig selv, at naar en Handling skal være af den Beskaffenhed, at den naturligt grundlovmæssigt bør medføre Regeringens Afgang, er det ikke en Handling af underordnet Betydning, saa maa det være en større, betydningsfuld Handling. Men det ærede Medlem har med alle Udtalelser, han er kommen frem med angaaende denne Sag, netop gjort sig Umage for at gøre denne Handling saa ubetydelig som muligt, reducere den saa meget som muligt, og naar vi undersøge Sagen, som den foreligger fra Begyndelsen af fra det ærede Medlems Side gennem hans Udtalelser, saa viser det sig, at det ærede Medlem har taget den Stilling til denne Sag, saadan som han har gjort det, og sluttet sig til vor Stilling dertil, ikke paa Grund af selve Realiteten af den Handling, som Regeringen har foretaget sig, men paa Grund af de Følger, som denne Handling muligvis kunde faa. Da det ikke er fremhævet, skal jeg fremdrage det, og jeg vil da henvise ærede Medlemmer til, hvad der staar Spalte 80 i Folketingstidenden. Efter at det ærede Medlem der har sagt, at der var ingen, der havde mere Grund til at beklage denne Handling fra Regeringens Side end han, kommer han til Begrundelsen, og det er: „fordi det maatte være os klart, at denne Handling vilde blive misforstaaet og udnyttet i Agitationens Tjeneste, som om det var en Genoplivelse af Provisorierne fra Firserne“. Og han følger senere til: „Vi vide jo, hvordan det gaar, at Agitationen tager sig af, hvad den i denne Henseende kan bruge, og ikke bryder sig saa meget om Midlerne“. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds og hans Partifæller vide meget vel, at siden Forliget den 1ste April 1894 og den Bevægelse, der siden den Tid er